

متن پرسش

سلام استاد عزیزم: مدتی است که مطالب صوتی شما رو از حدیث عنوان بصری و بعد از اون یابن جندب و نامه ۳۱ را دنبال می‌کنم. دنیا به نظرم پوچ شده ولی در عمل تا مدت کوتاهی اثر بخش هست و به سرعت در عین حال که همچنان اعتقادم ثابت است، حالت جذبه احادیث رو از دست میدم. هر بار که مجدد به صورت روزانه به گوش دادن مطالب ادامه میدم وضع کمی بهتر است ولی باز برگشت دارد. این حالت باعث شده یک نوعی از یأس از اینکه بتونم خودم رو نجات بدم پیدا کردم هر جا هم که ذکر توسلی بوده خواستم که اهل بیت خودشون کمک کنند. با کوچکترین مشکلات دنیا به شدت به هم می‌ریزم ولی از این ناراحتی خودم هم متعجبم. خدا رو شکر گوش کردن مطالب همچنان اثرگذار هستند ولی ۳۷ سالمه و می‌ترسم این جواری بمیرم و در همین حال بد بمونم. همه فکر می‌کنند که من خیلی آدم خوبی هستم ولی در باطن گرفتار همه رذیلت‌ها. به هرکسی راجع به مطالبی که فهمیدم صحبت می‌کنم برایش خیلی سخت و سنگین است و پذیرش ندارند. نکته که من با فهمیدن و عمل نکردن اوضاعم بدتر میشه. منظور خدا از اینکه شرایطی رو مقدر کرد که بیشتر بفهمم رو درک نمی‌کنم. چکار کنم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال، این حالت قبض و بسط، شرط راه است و آن را امری طبیعی بدانید و با برنامه‌ای که به خود می‌دهید بخصوص با انس با قرآن در سوره‌هایی که بحث شده؛ ان شاءالله روز به روز وسعت لازم پیش می‌آید. موفق باشید